

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sacrum Oratorium Piarum Imaginum Immaculatæ Mariæ
Et Animæ Creatæ Ac Baptismo, Poenitentia Et Eucharistia
Innovatæ: Ars Nova Bene Vivendi Et Moriendi**

Bivero, Pedro de

Antverpiæ, 1634

De corde creaturæ colentis Deum Redemptorem & Pastorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47965](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47965)

IMAGO SEXTA.

Cor signatum noui Dauidis redempti, & c.
fecti secundum cor Dei Redemptoris.

*Deus cordis mei,
ô sacrum conuinium!*

DAuid de corde suo signato sacro pane, qui
caelo descendit.

PSALM. LXXII.

Quid mihi est in caelo? & à te quid volui super terram

Defecit caro mea, & cor meum : Deus cordis mei, & pars mea Deus in aeternum.

PSALM. XLIV.

Erucltauit cor meum verbum bonum.

NON solum Rex David Deum cordis sui Explicatio signaculi. voluit esse creatorem, sed etiam Dei Agnum Redemptorem cordis sui coluit Deum : vnde & consequenter ait, *Erucltauit cor meum verbum bonum.* Hoc Verbum Agnus diuinus est. Cum vero scriptum sit, *Nemo bonus nisi solus Deus*, nisi Verbum esset Deus, bonum non esset verbum. Bonus Agnus, bonum Verbum, bonus Deus, bonus cibus, quem erucltat ex corde suo David, de quo in Scholiis Basilii: *Talia erucltauit, qualia sunt quibus pavit. Non cibum autem, nec potum, sed mensæ suæ cognata, nempe Verbum bonum de vnguento : vnguento nimirum diuinitatis, quo delibutum ibidem describit CHRISTVM : Spe- Psal 44.3. ciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis : propterea vnxit te Deus Deus tuus oleo lætitiæ præ consortibus tuis.* Hunc ita speciosum Agnum è corde suo effundebat & profundebat David, cum diceret, *Speciosus forma præ filiis hominum.* de quo in Psal. 44. Augustinus : *Pulcher, natus infans Verbum, quia & cum esset infans Verbum, cum sugeret, cum manibus por-*

VVVV 3 ta-

taretur, celi locuti sunt, Angeli laudes dixerunt, Magna stella direxit, adoratus est in præsepi, cibaria manjarum. Hæc eructabat cibaria, cum cantaret, Eructavit cor meum verbum bonum. Præuiderat Dauid in ciuitatem Bethleem Agnum & panem pariter de caelo mittendum: & cum cordis sui palato mysterium redemptionis in utroque prægustasset, talia eructavit, qualia cibaria fuerunt, quibus cor suum pascere ac recreauit. Hoc mysterium redemptionis & factæ sanctæ Eucharistiæ, quæ simul in corde apparent. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi, ecce panis Angelorum, qui cor hominis confirmat.

Psal. 72,
26.

Deus cordis mei,

O sacrum conuiuium!

Applicatio
signaculi.
Psal. 72,
26.

Exclama cum Ecclesia, & cum Dauidе reclama. *Quid mihi est in caelo, & à te quid volui super terram? Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum.* Verus Deus cordis est, qui delapsus è cælestis Patris sede, requieuit in tabernaculo sacro cordis Mariani, & cum ibi requiesceret, cecinit illa, *Magnificat animæ meæ Dominum, Et exultauit spiritus meus in Deo saluatore meo.* Quæ conceperat verbo Filium, eructabat verbum bonum, quod splendet in Eucharistia, sicut recognoscit Iustinianus de Triumphali agone CHRISTI cap. 4. *Ut Verbum se sapientiam, bonitatem,*

& Deum misericordiarum esse ostenderet, in ultimo caena
 conuiuio escam dedit. Benè infert: Verbum non potest er-
 rare, cum sit sapientia; neque fallere, cum sit bonitas; ne-
 que contemnere, cum sit misericordia. Benè notat & ad-
 uertit: Vidésne, vnde mirando gaudere debeas? vnde fi-
 des germinat? vnde fidei nutrimento pascaris. Conclu-
 dit & benè fatis: Cuius ista meditantis non ebulliat cor?
 viscera moueantur? inflammetur corporis organum, &
 totius animæ non reuiuifcat virtus? Cor feruidum, cor
 splendidum sacræ Eucharistiæ sacrarium, & san-
 ctuarium. Crede Ecclesiastico cap. 30, 27. Splendidum
 cor, & bonum in epulis est: epulæ enim illius diligenter
 fiunt. Quidni bonum & splendidum sit, quod
 splendor & Verbum Patris inhabitat? O Verbum,
 exclamat Augustinus cap. 3. Meditat. per quod facta
 sunt omnia, & sine quo factum est nihil! Verbum, quod
 est ante omnia, & ante quod nihil. Verbum creans om-
 nia, sine quo omnia nihil. Verbum regens omnia, sine quo
 nihil sunt omnia. Verbum quod dixisti in principio, Fiat Gen. 1, 3.
 lux, & facta est lux. Dic etiam mihi, Fiat lux, & facta
 sit lux, & videam lumen. Videam lumen de lumine,
 Deum verum de Deo vero, cuius diuinitas posuit
 latibulum suum carnem, caro verò sanctam & im-
 maculatam post consecrationem Hostiam; & cum
 idem sit Verbum incarnatum & consecratum, tam
 Agnus

Agnus quàm Eucharistia in spiritu & veritate coltu latriæ debet coli & adorari. Hinc Augustinus in Psalm. 98. *Suscepit de terra terram, quia caro de terra est, & de carne MARIÆ carnem accepit. Et quia in ipsa carne hęc ambulavit, & ipsam carnem nobis manducandam ad salutem dedit: nemo autem illam carnem manducat, nisi prius adorauerit.* Hinc in Rhythmo sanctus Thomas:

*Adoro te deuotè latens deitas,
Qua sub his figuris verè latitas,
Tibi se cor meum totum subicit,
Quia te contemplans totum deficit.*

Hinc Concilium Tridentinum sess. 13. cap. 5. *Nulla itaque dubitandi locus relinquitur, quin omnes CHRISTI fideles, pro more in Catholica Ecclesia semper recepto, latriæ cultum, qui vero Deo debetur, huic sanctissimo Sacramento in veneratione exhibeant. Neque enim missæ est adorandum, quod fuerit à CHRISTO Domino, sumatur, institutum. Nam illum eundem Deum præsertim in eo adesse credimus, quem Pater æternus intrinsecus in orbem terrarum dicit, Et adorent eum omnes Angeli Dei; quem Magi procedentes adorauerunt, quem denique in Galilea ab Apostolis adoratum Scriptura testatur.* Sic ora, sic adora cum Augustino Soliloq. cap. 4.

Psal. 103, 4
Matt. 2, 2
Math. 28,
17.

Ad Redemptorem Agnum oratio
& adoratio cordis.

S. AVGVSTINVS.

O Domine Verbum! ô Deus Verbum, dirige pedes ^{Impressio.}
meos in viam pacis, per quam ingrediar in locum
tabernaculi admirabilis usque ad domum Dei, in voce
exultationis & confessionis. Sonus epulantis, ô sacrum
conuiuium! Eructauit cor meum verbum bonum. Quid ^{Psal. 44. 2.}
mibi est in celo, & à te quid volui super terram? ^{Defe- Psal. 73.}
cit caro mea, & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea ^{26.}
Deus in aeternum.

Xxxx

IMA-

IMAGO SEPTIMA.

Cor signatum Agno & Hostia in cultum
Christi Redemptoris.

*Agnus pascue deputatur;
Corde Christus sumitur.*

David de corde suo signato Agno crucifixo
PSALM. LVI. & CVII.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum.

NOVIT David eam esse conditionem ma-^{Explicatio}
ximi Dei, vt seruos suos, Angelos et-^{signaculi.}
iam ipsos, paratos & accinctos velit. Ea-
propter præcincti spiritus ad omne Dei
obsequium describuntur, seruisque suis mandat &
commendat CHRISTVS: *Sint lumbi vestri præcincti*, Luc. 12,
& *lucernæ ardentes in manibus vestris*. Bonus Dei fa-^{35.}
mulus David, cui dixerat Deus: *Disposui testamen-* Psal. 88. 4.
tum electis meis, iuravi David seruo meo, vsque in eter-
num præparabo semen tuum. Præparauit Deus semen,
vnde Agnus in corpore formaretur. Et vt tanto be-
neficio responderet David, præparatus & ipse di-
uini præordinationibus clamat, *Paratum cor meum*
Deus, paratum cor meum. Nouerat David venturum
aliquando Agnum, vt redimeret genus humanum,
quem vt reciperet hospitem, non domum, non au-
lam, sed cor suum regaliter offerebat: & vt osten-
deret quàm sibi gratum esset hospitium cordis of-
ferre & deferre CHRISTO, non tantùm semel, sed
sæpè ratam habens oblationem inculcat, *Paratum*
cor meum Deus, paratum cor meum. Bonus debitor, qui
paratam habet pecuniam, vt soluat creditori suo, &
David boni debitoris iustar, habet in promptu cor
suum, vt debitum reddat non solùm Deo Creatori,
sed etiam Redemptori rependat. Facit ad hoc quod

ait Augustinus Psalm. 68. *O homo cor tuum sit porta
 arca Dei, vbi habitant diuitia Dei: vbi sit nummus De-
 mens tua, habens imaginem Imperatoris tui. Soluitur
 Regi in pecunia, quam ornat effigies Regia, & De-
 penditur quod debetur, mente scilicet & corde, ut
 expressa eius imago resplendet. diciturque proprie
 in Contemplationibus cap. 12. Idiota: *Diligi debet
 Domine, ex toto corde, ratione & creationis & reue-
 rationis. Quia enim hominem fecisti, debet seipsum amo-
 ri tuo. Et tantò magis se debet amoris tuo quam sibi ipse
 quantò tu maior es ipso pro quo teipsum dedisti. Dedit
 Agnus in carne, & in altari se dedit ore & corde pro
 ro fumendum.**

Agnus pasche deputatur.

Corde & ore Christus sumitur.

*Applica-
 tio*

*1. Cor. 11,
 28.*

Sciat Christianus David, Agnum Dei parato
 bi corde esse capiendum, cum dicat Apostolus: *Pro-
 bet autem seipsum homo, & sic de pane illo edat. Accedat
 Concilium Tridentinum sess. 13. cap. 7. Si non ac-
 cet ad sacras vllas functiones quempiam accedere, nisi sa-
 cte. Certè, quò magis sanctitas & diuinitas celestis huius
 Sacramenti viro Christiano comperta est, eò diligentius ca-
 uere ille debet, ne absque magna reuerentia & sanctitate
 ad id percipiendum accedat, præsertim cum illa plena su-*

*1. Cor. 11,
 29.*

midinis verba apud Apostolum legamus: Qui manduca

& bibit indignè, iudicium sibi manducat & bibit, non
 diiudicans corpus Domini. Quare communicare volenti re-
 uocandum est in memoriam eius præceptum, Probet seip-
 sum homo. Probat seipsum, qui parat consummum dili-
 genter, vt reuerenter ac sanctè suscipiat in se Re-
 demptorem suum, & dicat iam aduentanti: Para- Psal. 56, 2.
 tum cor meum Deus, paratum cor meum, in quod ex-
 ceptus hospitium stes promisso tuo Euangelico: Qui Ioan. 6, 57.
 manducat meam Carnem, & bibit meum Sanguinem, in
 me manet, & ego in illo. Ecce manet in corde Agnus
 qui sumitur in Eucharistia, & in eius susceptione
 benè monet Iustinianus cap. 19. Monast. perfect. Quis
 non corde prostrato, totis medullis veneretur tantæ præ-
 sentiam maiestatis? cuius ferreum pectus, vel adamantina
 mens non liquecat præ deuotione, cum Deum sibi, & se
 Deo senserit corporaliter vnitum? Tantæ vnionis my-
 sticæ, & Sacramentalis æstimator ipse, inquit: Talis
 sunt munera tua, ô Domine IESU, taliaque amoris encæ-
 mia, quæ amicis tuis deuotis & dilectis per hoc sacrosan-
 ctum mysterium conferre dignaris, vt omnem transeuntis
 vitæ superent delectationem. Per illud namque venerabile
 mysterium tradis teipsum fidelibus tuis, quatenus discant
 ex ipsius suauitate amare te, tenere te, cognoscere te, lau-
 dare te. Aperi igitur, ô melliflue amor; aperi, inquam, ô
 diuina bonitas, interiores fidelium oculos, vt formata fidei

irradiati lumine, & videantur videre te. Dilata etiam Domine affectum ad suscipiendum te. Affectus cordis dilatatur & ampliatur, cum renuntiat creaturis, & ad CHRISTVM passum reducitur. vnde Sapienter Iohanna cap. 12. Contemplat. orat: Sic animus meus firmatur in amore tuo, vt carnis deuitet vitia, fugiat illecebras desideria maligna extirpet, & in te assidue recreetur, & que in tuo dulcissimo amore pascatur. Pactus & continuo recreatus Augustinus erat, cum totus Dauidicus redditus, cor suum offerens Redemptori in terra sua Communionem oraret, & Dei Agnum adoraret cap. 12. Manual.

Ad Redemptorem Agnum oratio
& adoratio cordis.

S. AVGVSTINVS.

Impressio. **O** Dulcedo amoris, & amor dulcedinis! comede venter meus, & nectare tui amoris repleantur viscera mea, & eructet mens mea verbum bonum, charitas Deus meus, mel dulce, lac niueum, cibus & gaudium, fac me crescere in te, vt sano palato possis manducari à me. Tu es vita mea, qua vivo; spes, cui inhaereo; gloria, quam adipisci desidero. Tu mihi cor tene. Paratum cor meum Deus, paratum cor meum.

Psal. 56, 8.

IMAGO OCTAVA.

Cor signatum Cruce & Agno in cultum
Passionis Redemptoris.

*Corde colitur et recolitur
Memoria Passionis eius.*

DAuid de corde suo signato Cruce sacrae Pas-
sionis.

PSALM. XII.

*Quamdiu ponam consilia in anima mea, dolorem in cor-
de meo per diem?*

PSALM.

PSALM. XXIV.

Tribulationes cordis mei multiplicatae sunt : de necessitatibus meis erue me.

PSALM. XXXVII.

Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea, & lumen oculorum meorum, & ipsum non est mecum.

PSALM. LX.

Dum anxiaretur cor meum, in petra exaltasti me.

PSALM. LXVIII.

Improprium expectavit cor meum, & miseriam

*Explicatio
signaculi.*

AGNUS vel ab ipsa mundi origine immo-
labatur in cordibus virorum Sancto-
rum, potissimum in corde Davidico,
quod umbratile simulacrum CHRISTI
patientis erat; & iam in eo mysterium sanctae cruce
eis apparebat, quemadmodum in imagine certu-
tur. Cùm diceret, *Quamdiu ponam consilia in animo
mea, dolorem in corde meo per diem?* dolebat in corde
Agnus. Cùm assereret, *Tribulationes cordis mei mul-
tiplicatae sunt*, tribulabatur in corde Davidis Agnus.
Cùm clamaret, *Cor meum conturbatum est*, & hoc
ipsum repeteret Psalm. 108. Agnus caelestis Patris
in corde Davidico turbabatur, & idem ipse ange-
batur, dum adderet, *Dum anxiaretur cor meum, in
petra exaltasti me.* Exaltasti me in petra, cùm abie-

luta crucis & mortis sacrae passionis, è sepulchro resurrexi, & super lapidem monumenti victor de morte, triumphator de peccato steri. Exaltasti me in petra mellis dulcissimi atque suauissimi, quod latet in Eucharistia. Hæc petra sacramentalis ac mystica, cuius ipse Dauid meminit: *Cibavit illos ex Psal. 80, adipe frumenti, & de petra melle saturavit eos. Cùm*^{17.} ergo CHRISTVS Patrem conueniens diceret in corde Dauidis, *Dum anxiaretur cor meum, in petra exaltasti me*, vnâ & alteram petram, sepulchralem & sacramentalem, videbatur certè respicere. vnde & in Scholiis Basilius: *Oro autem, vt refocillatione quæ à te sit potiar: lugens enim, & propter urgentes calamitates lamentans, auxilio sum potitus, & hostibus superior effectus.* Habuit vtrumque CHRISTVS à Patre, victoriam de hostibus in sancta resurrectione, mysticam verò refocillationem in sacrosancta Eucharistia, quæ viua memoria est sacrae suæ passionis. Hæc agitur, colitur, & recolitur in corde Christiani Dauidis, exclamantis post acceptam Communionem:

O sacrum conuiuium, in quo CHRISTVS sumitur, recolitur in corde memoria passionis eius.

Recolitur memoria dolorum & tribulationum, ^{Applicatio.} recordatio turbationum & angustiarum, quas in cruce sua passus est Agnus Patris. Legalis agnus assatus,

Yyyy

tus,

tus, per dolores, tribulationes, angustias & angustias
 transibat, prius quam ab Hebræo populo ederetur.
 Typus ille CHRISTI patientis erat, de quo Iustinus
 Serm. de Eucharist. *Agnus iste anniculus absque
 contagione delicti, CHRISTVS est Dominus. Hic accensus
 passionis igne in crucis stipite affatus fuit. Hunc per
 meditationem ac dilectionem habeto in corde. Bene & im-
 appositè monet Damascenus lib. 4. de Fide Ortho-
 doxa: *Accedamus desiderio ardenti, manus in crucis
 dum formantes: Crucifixi corpus suscipiamus, & appon-
 tes oculos, & labia, & frontem, diuinum carbonem sus-
 cipiamus, vt ignis in nobis desiderij ex eo carbone igne
 ne comburat peccata nostra, & illuminet corda nostra.*
 corde illustratus, sic illuminatus erat. D. Chryso-
 stomus, dum recoleret venerabile mysterium crucis
 Eucharistia, & recolendum doceret ac moneret
 mil. 24. in Epist. 1. ad Corinth. *Cum honore & reueren-
 tia omni ad Deum accedamus. & quando id propo-
 videris, dic tecum: Hoc corpus affixum, verberatum,
 te victum non est. Hoc corpus Sol crucifixum videns,
 dios auertit. Propter hoc & velum templi scissum est,
 petra & terra vniuersa tremuit. Hoc idem corpus cru-
 tatum, lancea vulneratum, fontes sanguinis & aque
 uerso orbi salutare scaturiuit. Hæc passionis ac
 communicatio mystica refocillatio est, cuius**

dus dicebat ex ore Regis Basilius, & simul orabat
 Deum; *Oro vt refocillatione, quæ à te fit, potiar.* Poti-
 tus quidem pro voto est: *Sacramentum namque hoc, vt*
 ait Iustinianus cap. 19. *Monast. perfect. t. inquam cel-*
larium quoddam omnium aromatum in se continens pre-
tiositatem & virtutem. In ipsum qui ingrediuntur, reso-
cillantur ab omni defatigatione, nec deficiunt, donec præ-
sentis vitæ terminus finiatur. Subiungit: *Quis non exci-*
tetur ad mentis deuotionem, cum diligenter consideret, tam
ineffabilem diuinæ dignationis charitatem sic inclinari ad
se? Excitatus ad cordis & mentis deuotionem ora-
 bat, & simul adorabat Augustinus cap. 11. *Manual.*

Ad Redemptorem Agnum oratio
 & adoratio cordis.

S. AVGVSTINVS.

Plcherrime Iesu Christe, rogo te per illam sacratissimam Impressio.
 effusionem pretiosi Sanguinis tui, quo redempti
 sumus, da mihi cordis contritionem & lacrymarum fon-
 tem, præcipue dum preces & orationes tibi offero. Dum
 sacris altaribus licet indignus assisto, cupiens tibi offerre il-
 lud mirabile & caeleste sacrificium, quod tu Domine Deus
 meus, Sacerdos immaculate, instituisti, & offerre præce-
 pisti in commemorationem tuæ charitatis, mortis scilicet &
 passionis pro salute nostra, pro quotidiana nostra fragilita-
 tis

Yyyy 2

tis

Pfal. 60, 3. *tis reparatione, in qua vox tua illa est: Dum anxietur
cor meum, in petra exaltasti me.* Cultor Augustino ab-
hæreat, expendat & perpendat, quam sacræ passio-
nis suæ CHRISTVS memoriam reliquerit. In factis
& marmoribus sepulchrorum mortales homines
monimentum sui erigere consueuerunt: CHRISTVS
verò post suam resurrectionem non agens mortalem
hominem, sed immortalem, æternum sacrificium
statuit, in quo eius solemnis recordatio seruatur &
celebretur. Seruatur & simul celebratur in eodem
quoties in memoriam passionis & simul resurrectio-
nis sacrum facis, & percipis Communionem. Tunc
propone ante oculos tuos CHRISTVM dicentem Pa-
tri, *Dum anxietur cor meum, in petra exaltasti me.*

IMAGO NONA.

Cor signatum Agno & floribus in cultum
gratiæ Redemptoris.

*Mens impletur gratia,
Cor floribus sanctitatis.*

DAuid de corde suo signato floribus gratiæ di-
uinae.

PSALM. XXVII.

*Dominus adiutor meus, & protector meus: in ipso
speravit cor meum, & adutus sum. Et resloruit caro mea.*

Yyyy 3

PRO-

Explicatio
signaculi.

PROMISERAT Deus viro, quem qua-
 uit & inuenit secundum beneplacitum
 cordis sui, *Super ipsum effloret sanctifica-
 tio mea*, & iuxta datum promissum flo-
 ruit & reffloruit, cum dixerit, *Dominus adiutor meus,
 & protector meus: in ipso sperauit cor meum, & adiu-
 tus sum. Et reffloruit caro mea.* Protector & adiutor Agnus
 extitit, cuius sanguine liniti postes domorum se-
 curos & incolumes reddidit in Ægypto Hebræos,
 cum primogenitos Ægyptiorum Angelus trucidare-
 ret. Non typicum illum Dauid, sed verum Agnum
 curabat, in cuius elógium cãntat Dominica in Al-
 bis Ecclesia:

*Ad regias Agni dapes, Almiq̃ue membra corporis
 Stolis amicti candidis Amor Sacerdos immolat.
 Post transitum Maris rubri Sparsum cruorem possidet
 Christo canamus Principi. Vastator horret Angelus.*

*Diuina cuius charitas Fugitq̃ue diuisum mare:
 Sacrum propinat sanguinem, Merguntur hostes fluctibus.
 Hunc præ oculis habebat Dauid, cum diceret, Do-
 minus adiutor meus, & protector meus, in ipso sperauit cor
 meum, & adiutus sum. In hoc ipso reffloruit caro Da-
 uidis, cum surrexit ille ex mortuis; quandoquidem*

Rom. 1, 3. *ut scribit Paulus, factus est ei ex semine Dauid secundum
 carnem, & secundum eandem carnem suscitatus est.*

-O. 17

f. 1111

A. 1111

Attulit ſecum flores CHRISTVS cūm è cælis deſcendit, & venit in ciuitatem Nazareth; & retulit ſecum flores cūm è mortuis reſſus eſt. Confirmat Ambroſius in Pſalm. 118. litt. 6. verſ. 3. *Ecce, inquit, hiems Cant. 2, 11. præterit, imber abiit, diſceſſit ſibi, flores viſi ſunt in terra. Ante aduentum CHRISTI hiems erat: venit CHRISTVS, fecit æſtatem. Tunc omnia florum erant indiga, nuda virtutum: paſſus eſt CHRISTVS, & omnia cœperunt noue gratiæ ſecundari germinibus, imber abiit luxuria profluens, & nebula tetræ orta flagitiis, æſtiua iam puræ conſcientiæ ſerenitate laxantur. Præfert CHRISTI flores in corde ſuo Dauid. Confessus eſt ingenuè. Aruit cor meum, quia oblitus ſum comedere panem meum: Pſal. 101, 5 comedat ergo panem viuum è cæli horreis delapſum, cuius virtute reuiſceſcet ac reſſeſceſcet, ſicut indicat effigies, prorumpatque in vocem illam poſt acceptam Communionem:*

O ſacrum conuiuium, in quo CHRISTVS ſumitur, recolitur memoria paſſionis eius. Mens impletur gratia. Cor floribus ſanctitatis.

Hæc gratia florum ſacrorum, de quibus & cum quibus cap. 39. loquitur Eccleſiaſticus: *Florete flores* ^{Applicatio.} *quæſi lilium, & date odorem, & frondete in gratiam. Talis Euchariſtia eſt, cūm in Pſalm. 118. dicat Ambroſius: Bona paſcua diuina Sacramenta ſunt. Carpis illic*

lic lilium, in quo est splendor aternitatis. Carpis illic nouum
 florem, qui nouum odorem dedit resurrectionis. Tunc
 quoque floridum cor existit, quod suauissimum
 emittit odorem, & frondet in gratiam, quam se-
 cum affert & infert venerabile Sacramentum, vt de

Psal. 131,
 18.

eo dicere Deus queat: *Super ipsum effloret sanctifica-
 tio mea. & ipse de Agno, Dominus adiutor meus. & pro-
 tector meus, in ipso sperauit cor meum, & adiutus*

Psal. 27, 7.

Et resloruit caro mea. Habes in corde Agnum adiu-
 torem & protectorem. Neque tibi, sicut monet Iulianus Serm. de Eucharist. percussor angelus nocere ve-
 lebit, si Agni illius fueris saginatus edulio. Protegam te sa-
 cta mysteria, & inter medios seculi fluctus ante mys-
 tici Pharaonis faciem gradieris illesus. Illum itaque in in-
 tellectuali pelago suffocatum aspicias constitutus in latro-
 Tunc letitia initiato carmine, magna cordis cum exulta-

Exod. 15,

*tione clamabis: Cantemus Domino, gloriosè enim mag-
 nificatus est. Cum typico pasti agno cecinerunt hypo-
 num Hebræi, mirabiles flores apparuerunt in pro-
 fundo, quod paulò antè aquis rubri Maris tangebatur.
 legimus enim Sapientia cap. 19, 6. Omnis creatura
 ad suum genus ab initio refigurabatur, deseruiens autem
 preceptis, vt pueri tui custodirentur illesi. Nam nubes a
 stra eorum obumbrabat, & ex aqua, quæ antè erat, terra
 arida apparuit, & in Mari rubro via sine impedimento*

& campus germinans de profundo nymio. Hæc mirabilia patrantur post escam & esum cælestis Agni. Ad suum genus refiguratur homo. *Sicut misit me uiuens* Ioan. 6, 58. *Pater, & ego uiuo propter Patrem, & qui manducat me, & ipse uiuet propter me.* Terra, quæ deliciis carnis affuebat, apparet arida, & cor aridum germinat, & flores generat. *Florete flores quasi lilium, & date odorem, & frondete in gratiam.* Mens impletur gratia, in cuius confirmationem orat & adorat Augustinus cap. 11. Manual.

Ad Redemptorem Agnum oratio
& adoratio cordis.

S. AVGVSTINVS.

Confirmetur mens mea inter tanta mysteria dulcedi- *Impressio.*
ne presentia tua. Sentiatur se tibi adesse, & letetur coram te ignis, qui semper ardes. Dulcis CHRISTE, bone IESV, lumen aeternum & indeficiens, panis vita, qui nos reficis, & in te non deficis: quotidie comederis, & semper integer manes: resplende mihi, accende me, illumina & sanctifica vas tuum, de malitia euacua, imple de gratia, & plenum conferua. Dominus adiutor meus, & protector meus, in ipso sperauit cor meum, & adiuutus sum: & resloruit caro mea. *Psal. 27. 7.*

Zzzz

IMA

IMAGO DECIMA.

Cor Agno & annulo signatum in cultum pignoris gloriæ conferendæ à Redemptore.

*Futare nobis glorię pignus datur.
Cor signatur, anima coronatur.*

DAuid de corde suo signato pignore ætatis gloriæ.

PSALM. LXXVII.

Pavit eos in innocentia cordis sui, & in intellectu manuum suarum deduxit eos.

PSALM. CXVI. 1.

Inclinaui cor meum, & non in auaritiam.

Ibidem.

Inclinaui cor meum ad faciendas iustificaciones tuas in aeternum, propter retributionem.

QUVM agat de se & de corde suo Dauid, Explicatio
 agit de tertia persona. Ait: *Elegit Dauid* signaculi.
seruum suum. Ad quod munus & officium?

*Pascere Iacob seruum suum, & Israël hereditatem suam. Et paut eos in innocentia cordis sui, & in intellectibus manuum suarum deduxit eos. Pastor Dauid erat, & alterius personam gerebat, CHRISTI videlicet, qui pastor & agnus est: pastor, qui dicit de se, Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animam suam dat Ioan. 10. pro ouibus suis; Agnus verò, quem Præcursor eius 11. indicat, & demonstrat, Ecce Agnus Dei. Hic bonus Ioan. 1., 6. pastor est, qui paut Iacob seruum suum, & Israël hereditatem suam. Hic innocens Agnus est, qui paut eos in innocentia cordis sui, & in intellectibus manuum suarum deduxit eos. Deduxit eos ad pascua immortalitatis & aternitatis, & veluti vnus de grege, dicit de se Dauid: *Dominus regit me, & nihil mihi deerit, in Psal. 22, 1. loco pascue ibi me collocauit. Super aquam refectiois educavit me: animam meam conuertit. Deduxit me super semitas iustitiæ propter nomen suum. Nam etsi ambulauero**

*in medio umbrae mortis, non timebo mala: quoniam tu
mecum es. Deduxit me ad pascua vitae caelestis, quae
ut mihi promererer, de lege & eius obseruatione cogi-
taui. Inclinaui cor meum ad faciendas iustificationes
tuas in aeternum; propter retributionem. Memor huius*

Psal. 20, 2. retributionis dicebat: *Domine, in virtute tua letabitur Rex, & super salutare tuum exultabit. Vehementer desiderium cordis eius tribuisti ei. Cum dixerit ego*

Psal. 72, 25. *Dauid, Quid mihi est in caelo? & à te quid volui super terram? Videtur sibi multum derogare, cum se bene agendum beneque viuendum accingat propter retributionem. Cum dicat, Inclinaui cor meum, & non in auaritiam, quid cupidus & auarus praeterit retributionis existit? Auarus non est, nec quicquam sibi derogat, cum sciat remunerationem suam non aliam esse, quam Deum habere & possidere. Eapropter cum statuisset, Quid mihi est in caelo? & à te quid volui super terram? subiunxit, Deus cordis mei, & pars mea Deus in aeternum. Pars in aeternum Deus est, est & aeterna retributio, cuius secretum pignus est mysterium sacrae Eucharistiae, cuius sit annulus & signaculum cordis, datum, ut apparet, animae Christiani Dauidis clamantis, & exclamantis:*

O sacrum conuiuium, in quo CHRISTVS sumitur, recollitur

recolitur memoria passionis eius, mens impletur gratia, & futura nobis gloria pignus datur. Cor signatur.

Ergo Saluator noster discessurus ex hoc mundo ad ^{Applica-} Patrem, Sacramentum hoc instituit, & v^o ait Concilium Tridentinum sess. 3. c. 2. pignus id esse voluit nostre gloria, & perpetuae felicitatis. Christiane David, tanto pignore securus post acceptam Communionem, suadente sic Chrysofomo Homil. 24. in 1. ad Corint. Dic tecum: Propter hoc corpus non amplius terra & cinis ego sum, non amplius captiuus, sed liber. Propter hoc calum & que in eo bona sunt me accepturum spero. Propterea immortalam vitam, Angelorum sedem, CHRISTI consuetudinem. Interim dum liberatur, dum redimitur, datum & acceptum pignus seruetur in corde, custodiatur in mente. Fidus pignoris custos erat S. Bonaventura, qui in actione gratiarum exhibita post Missam ait: Transfige, dulcissime Domine IESU, medullas & viscera anima mea suavissimo ac saluberrimo amoris tui vulnere, vera serenaque & Apostolica sanctissima charitate, ut langueat & liquefiat anima mea solo semper amore & desiderio tui, te concupiscat, & deficiat in atria tua; cupiat dissolui, & esse tecum. Te, in quem desiderant Angeli prospicere, semper esuriant & comedat cor meum, & dulcedine saporis tui repleantur viscera anima mee. Cum fidelis custos sciret, pretiosi pignoris esse signaculum

supra cor suum venerabile Sacramentum, deponens
in arcano cordis concludit: *Tu sis solus semper spes mea,
tota fiducia mea, diuitiæ mea, delectatio mea, iucunditas
mea, gaudium meum, quies & tranquillitas mea, pax mea,
suauitas mea, odor meus, dulcedo mea, cibus meus, refectio
mea, refugium meum, auxilium meum, sapientia mea, por-
tio mea, possessio mea, thesaurus meus, in quo fixa, & fir-
ma, & immobiliter semper sit radicata mens mea, & me-*

Math. 6. 21. *meum. Audierat: Vbi est thesaurus tuus, ibi est & cor*

Cant. 8. 1. *tuum; & cum thesaurus eius sacra Eucharistia focer-*
cor suum ibidem esse volebat. Audierat, Pone me vt
signaculum super cor tuum, vt signaculum super brachium
tuum, & in corde signum æternum Creatoris & Re-
demptoris impresserat. Impresserat prius Ecclesia,
cui prius dictum erat, Pone me vt signaculum super cor
tuum. In quem locum Ambrosius Sermone 19. super
Psal. 118. Quia vidit tantam deuotionem Ecclesie, sub-
neos putat esse iam populos, qui in corde nostro & in bra-
chio signaculum eius portare possimus. Ipse enim Pat-
signauit Deus, & qui testimonium eius accepit, signatus
quia Deus verax est: & ideo operantis cibum permanen-
tem in vitam æternam signati sunt ad imaginem & simi-
litudinem CHRISTI, qui est imago inuisibilis Dei. Hec
pignus gloriæ & felicitatis est, cuius auidus loquitur
Augustinus cap. 3. Manual.

Ad Redemptorem Agnum oratio
& adoratio cordis.

S. AVGVSTINVS.

TE igitur, clementissime Deus, inuoco in animam *Impressio.*
meam, quam preparas ad capiendum te ex deside-
rio, quod inspiras ei. Intra (rogo) in eam, & coapta eam
tibi, ut possideas illam quam fecisti & refecisti, ut ha-
beam te velut signaculum super cor meum. Inclinaui cor ^{Psal. 118,}
meum ad faciendas iustificationes tuas in aeternum, propter ^{112.}
retributionem.

Huius retributionis & remunerationis pignus
non solum est Agnus consecratus in Eucharistia, sed
etiam columba Spiritus sancti, cuius meminit Pau-
lus cap. 1, 14. ad Ephesios: *Credentes signati estis Spi-
ritu promissionis sancto, qui est pignus hereditatis nostrae, in
redemptionem acquisitionis, in laudem gloriae ipsius.* Hoc
inaestimabile pignus non alibi, quam in cordibus
nostris seruandum Deus voluit, & ipse seruandum
reposuit, cum 2. Corinth. 1, 21. scripserit idem Apo-
stolus; *Qui autem confirmat nos vobiscum in CHRISTO,
& qui vnxit nos Deus, qui & signauit nos, & dedit pi-
gnus spiritus in cordibus nostris.*

Appa-

Apparent imagines cordis Daudici colentis
ritum Dei sanctificatorem, & pignus acceptæ
Stitatis.

Apparent animæ innouatæ & sanctificatæ
Ateria.

Eccli. 16,

25.

Ezec. 28,

12.

Attende in corde tuo signaculum similitudinis Dei